

189. Der førtes en særlig livlig Diskussion om andet og tredje Stykke i samme Artikel. Andet Stykke bibeholder det System, ifølge hvilket en Veksselforpligtelse er gyldig, forsaavidt angaar Habiliteten hos den Person, der indgaar Forpligtelsen, hvis den paagældende kan indgaa Forpligtelsen ifølge Loven i det Land, hvor han paatager sig Forpligtelsen.

190. Det blev foreslaaet udtrykkeligt at fastslaa, at Habiliteten hos en Person, der ingen Nationalitet har, bestemmes af det Lands Lov, hvor han indgaar Forpligtelsen. Denne Tilføjelse blev imidlertid forkastet, idet det blev skønnet, at Konferencen ikke maatte beskæftige sig med Ordning af Spørgsmaal, som ikke direkte vedrører Veksellovgivningen, og som er afgjort i andre internationale Konventioner paa Grundlag af andre Kriterier. Desuagtet vil, i Henhold til de i andet Stykke fastslaaede Betingelser, *lex loci actus* finde Anvendelse selv paa Personer uden Nationalitet.

191. Der blev fremsat stærke Indvendinger mod Stykke 3, der sætter enhver af de kontraherende Stater i Stand til at nægte at anerkende Gyldigheden af en af vedkommende Lands Undersaatter indgaaet vekselretlig Forpligtelse, der ikke vilde blive anerkendt som gyldig undtagen i Medfør af Stykke 2. De, der var imod Stykkets Vedtagelse, gjorde bl. a. gældende, at en saadan Bestemmelse gjorde det af med enhver Sikkerhed ved Vekslers Cirkulation og kunde opmuntre til at foretage Handlinger i ond Tro. Desuagtet nedstemte man Forslaget om at lade dette Stykke udgaa.

192. Saaledes som Stykket er formuleret kan imidlertid enhver af de kontraherende Parter, der ønsker at benytte sig af denne sidste Bestemmelse, kun bringe den i Anvendelse overfor sine egne Statsborgere, og dens Anvendelse vil kun være juridisk effektiv paa det Territorium, der tilhører den kontraherende Part, som saaledes benytter sig deraf.

Artikel 3 (gammel Artikel 4 Eksperternes Udkast).

193. Artikel 3 omhandler den Form, under hvilken Veksselforpligtelser indgaaes, og Artiklens første Stykke, der er en Anvendelse af Reglen „*locus regit actum*“, blev tiltraadt af Konferencen, efter at en Ændring var bleven forkastet.

194. Andet Stykke i samme Artikel lader imidlertid Muligheden aaben for en Afvigelse fra den i første Stykke vedtagne Regel med det Formaal at skaffe Sikkerhed for, at saadanne Dokumenter kan cirkulere i Omsætningens Interesse. Denne Bestemmelse fastslaar, at en Veksselforpligtelse, der indgaaes f. Eks. i et Land X, i den ved *lex loci* foreskrevne Form, ikke gøres ugyldig alene, fordi en i Landet Z tidligere indgaaet Kontrakt er ugyldig i Henhold til dette Lands Lov, saafremt den i Landet Z indgaaede Veksselforpligtelse opfylder de i Loven i Land X opstillede formelle Krav.

195. Sluttelig blev, som Resultat af et Ændringsforslag, et tredje Stykke føjet til samme Artikel, hvorved enhver af de kontraherende Parter er berettiget til at be-
 trachte som gyldig enhver i Udlandet indgaaet Veksselforpligtelse, naar den er indgaaet i den ved de respektive Parters Lovgivning foreskrevne Form, snarere end i „*lex loci*’s“. Anvendelse af denne Regel er imidlertid undergivet en dobbelt Begrænsning: 1) Forpligtelsen maa være indgaaet mellem en Statsborger i en af de kontraherende Stater, der paatænker at benytte sig af ovennævnte Option, og en anden Statsborger i samme kontraherende Parts Stat; 2) Gyldigheden af en saadan Forpligtelse er begrænset til det Territorium, der tilhører den kontraherende Part, der kan benytte sig af ovennævnte Option, og hvori vedkommende Parter er Statsborgere.

Artikel 4 (gammel Artikel 5 Eksperternes Udkast).

196. Artikel 4, der omhandler Veksselforpligtelsens Virkning, blev ligesaa gennemdebateret. Under Diskussionen blev det Forslag fremsat, at Artiklen burde fuldstændig